11 Οκτωβρίου 2013

Όλα ξεκίνησαν μετά από μια βροχερή νύχτα, όταν ένας Βρετανός βρήκε στο μπλακόνι του ένα μισοπεθαμένο πουλάκι, που φαινόταν νεογέννητο. Μόλις ανέπνεε, καθώς το ράμφος του ήταν γεμάτο μυρμήγκια, και ήταν εντελώς τυφλό. Το μάζεψε και το έβαλε σε ένα κουτί, όπου πέρασε την πρώτη του νύχτα.
Το πρωί μικρά τιτιβίσματα, σχεδόν άψυχα, ακουγόταν στο δωμάτιο, όταν ο φιλόζωος σκέφτηκε ότι το πτηνό την είχε γλιτώσει. Αποφάσισε, λοιπόν, να το ταΐσει, αλλά μάταια. Δεν έτρωγε τίποτα. Τότε σκέφτηκε να το βάλει δίπλα στο τζάμι, ανοίγοντας λίγο το παράθυρο. Εκείνο τιτίβιζε διαρκώς, όσο πιο δυνατά μπορούσε, για τουλάχιστον 3 ώρες.

Μέχρι που ένα δεύτερο σπουργίτι έκανε την εμφάνισή του. Ήταν ο πατέρας του που από εκείνη τη στιγμή και μετά του έφερνε τροφή και το τάιζε, κάθε 10-15 λεπτά. Και αυτό συνεχίστηκε για 2 εβδομάδες.

Το σπουργίτι μεγάλωνε αλλά δυστυχώς ακόμα ήταν τυφλό. Η επόμενη κίνηση ήταν να επισκεφθεί ο Βρετανός τον κτηνίατρο, ο οποίος έριξε μερικές σταγόνες στα

μάτια του πτηνού.

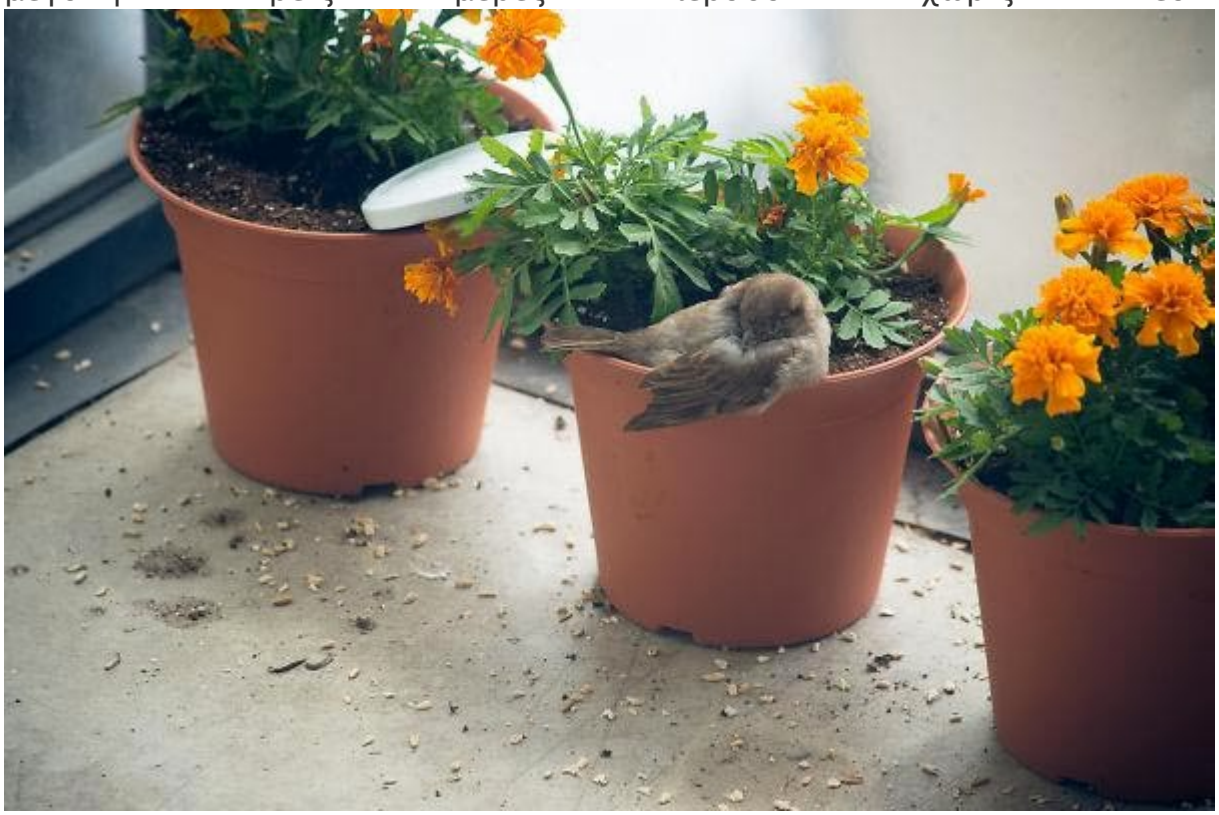
Αυτό ήταν, το σπουργίτι συνήλθε. Άρχισε σιγά σιγά να κρύβεται πίσω από τις γλάστρες.

Ο πατέρας του πια, εκτός από τροφή, προσπαθούσε να του μάθει να πετάει στο χαμηλότερο σημείο από το παράθυρο. Και μια μέρα τα κατάφερε. Από εκείνη τη στιγμή και μετά ο «ιδιοκτήτης» του σκέφτηκε ότι ήρθε η ώρα να ανοίξει τα φτερά του και να φύγει.

Και έτσι έγινε το ίδιο βράδυ. Μόνο που ο καιρός ήταν πάλι κακός και η ανησυχία μεγάλη. Τρεις μέρες πέρασαν χωρίς νέα του.

«Μέχρι που την τέταρτη μέρα το πρωί τον βρήκα να αποκοιμιέται στις γλάστρες», λέει ο ίδιος. Αυτό συνεχίζεται για 2 χρόνια μέχρι σήμερα. Το σπουργίτι ελεύθερο, έρχεται και φεύγει. Και ξέρει ότι ανάμεσα στις γλάστρες βρίσκει ασφάλεια και θαλπωρή!

Πηγή: aeriko-moments.blogspot.gr